

Ulykker. For der er ikke den mindste Grund til, at Priserne skal gaa til Vejrs, naar Produktionsbetingelserne paa ingen Maade er blevet bedre, og det er de jo ikke, det bliver de ikke derved; man maa atter sige: Nedskrivning paa den ene Side og paa den anden Side bedre Afsætningsmuligheder.

Naar jeg ser paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, synes jeg jo nok, man kunde have ordnet visse Ting en lille Smule anderledes. Naar jeg taler om Nedskrivning, synes jeg, at Staten direkte kunde overtage en Del af de Byrder, vi er blevet bebyrdet med. Muligvis kunde ogsaa den Risiko, der her lægges paa Befolkningen, idet de 2½ Mill. Kr. tages bort i Forvejen for at dække over Risikoen, overtages af Staten. Foruden den Garanti, Staten her overtager, yder den ogsaa noget mere: det er første Gang ved nordslesvigske Love, at man har tænkt paa at gøre alle de Dokumenter, som hører til, stempelfri. Det kunde man have gjort før, der havde været Grund til det, den Gang vi var nødt til at ordne alle vore Pengeforhold; men man maa være glad ved, at denne Tanke nu er kommet frem.

Jeg finder Anledning til at spørge, om § 3 i Forslag til Lov om Oprettelse af Sønderjydske Hypoteklaanefond skal forstaaes saaledes, at de Midler, der stilles til Raadighed, ikke maa anvendes til at konvertere Laanene ved Jydske Landhypotekforening. Det er tidligere blevet udtrykkeligt sagt, at det var ikke tilstedeligt, og det har været anført, at det ogsaa var Meningen, at det skulde være udelukket her; men jeg vilde gerne vide Besked om, hvorledes det er tænkt.

Nu er det jo vel muligt, at den høje Regering ogsaa tænker paa andre Muligheder for at komme os til Hjælp i vor Nød. Der er allerede blevet forelagt et Lovforslag om Tvangsakkord, der vel ogsaa tager Sigte paa vore Forhold, og de Forslag, vi her beskæftiger os med, sættes jo ogsaa i Forbindelse med den Mulighed at gøre Akkord. De ærede Medlemmer Hr. Niels Frederiksen og Hr. Holger Andersen har meget rigtigt gjort opmærksom paa, at man skulde benytte disse Midler særlig til at formindske Gælden. Men ogsaa her kommer det Spørgsmaal, om Staten ikke kunde gøre mere for, at disse Akkorder ikke kommer til at gaa alt for stærkt ud over Laangiverne og Kautionisterne.

Der er fra nordslesvigske Side stillet Forslag om at skabe Mulighed for, at de Kreditbreve, som man har faaet til en

meget lav Kurs, kunde konverteres, saaledes at dette Kurstab igen kunde indvindes, og det var jo ønskeligt, om det kunde ske. Man har ment, at det ikke var muligt, og jeg vil ogsaa gerne tro, at det ikke er muligt, uden at Staten direkte bruger Midler dertil. Men jeg maa stadig henvise til, at den Nød, der er i Nordslesvig, og som er saa stor, ikke er voldt ved egen Skyld dernedefra, men ved de Forhold, der er skabt fra den høje Regerings Side, i alt Fald til Dels. Derfor tror jeg, at man ikke kan komme udenom, at man ikke blot maa skabe Mulighed for, at man kan ordne sine Laan og maaske stifte nye Laan, men ogsaa for, at man kan formindske sin Gæld.

Jeg kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Ludvig Hansen sagde, om ikke de Lovforslag, der skal hjælpe nede i Sønderjylland, ogsaa kan komme den arbejdende Befolkning til gode; men der er jo ikke saa faa Muligheder for at gøre det indenfor Rammen af de Love, vi allerede har. Det Synspunkt var jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Holger Andersen inde paa.

Jeg kan altsaa fra min Side vel hilse disse Lovforslag med Glæde, men jeg maa dog meget stærkt fremhæve, at jeg kan ikke se, at det er den grundige og virkelige Hjælp, vi trænger til. Den ligger i en Nedskæring, og denne Nedskæring er mulig, fordi Staten i sin Tid for at forsyne os med Penge gjorde sine Dollarlaan, og ved Konvertering af disse Laan kan man jo vinde de Midler, der kan bruges til at afhjælpe Nøden i Nordslesvig. Jeg ønsker, som sagt, at der maa komme mere gennemgribende Lovforslag, men i øvrigt anerkender jeg, at dette er en Vej.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Andersen: Det ærede Medlem Hr. Schmidt kastede nu nogle Strejflys over Tiden umiddelbart efter Genforeningen og talte i den Forbindelse om, med et mildt Udtryk, sagde han, den uagtsomme Maade, hvorpaa man fra dansk Side havde ordnet Forholdene dernede. Nu skal jeg sige, at adskillige af de Foranstaltninger, der da blev truffet fra den danske Regerings og Rigsdags Side, meget vel kan kritiseres; men det gælder dog om at sætte Tingene paa rette Plads, og jeg vil benytte Lejligheden til at understrege, at det var ikke den danske Stat eller den danske Rigsdag, men